

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Baricovej a členov senátu JUDr. Jozefa Hargaša a JUDr. Jaroslavy Fúrovej v právnej veci žalobcov **1/ Z. a spol.**, všetkých zastúpených **JUDr. G., advokátkou v , M.**, proti žalovanému **Krajskému pozemkovému úradu v Košiciach**, Košice, Popradská č. 78, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. A/2007/00166/1 zo 14. novembra 2007, na odvolanie žalobcov proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach zo 16. apríla 2008 č. k. 7S/7/2008-42, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach zo 16. apríla 2008 č. k. 7S/7/2008-42 **potvrďuje**.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Košiciach podľa § 250j ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) zamietol žalobu, ktorou sa žalobcovia domáhali preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného, ktorým tento ako druhostupňový správny orgán zamietol odvolanie žalobcov a potvrdil rozhodnutie Obvodného pozemkového úradu Košice – mesto č. 2007/01182-12-14/Ht. z 10. októbra 2007. Týmto rozhodnutím prvostupňový správny orgán podľa § 30 ods. 1, písm. d/ zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (zákon o správnom konaní) v znení neskorších predpisov (ďalej len „správny poriadok“) zastavil konanie vo veci návrhu užívateľov pozemkov na vyporiadanie vlastníctva k pozemkom v záhradkovej osade Košice Z. v kat. úz. Ť.. K zastaveniu konania došlo po tom, čo správny orgán prvého stupňa listom zo 17.7.2007 vyzval žalobcov na doplnenie podkladov k návrhu na vyporiadanie vlastníctva k pozemkom, pričom súčasťou výzvy bolo aj poučenie o následkoch nesplnenia výzvy v zmysle § 30 ods. 1 písm. d/ zákona o správnom konaní. Žalobcovia na výzvu nedoložili ani zmluvu o dočasnom užívaní z dôvodu, že v čase vzniku záhradkovej osady sa zmluva neuzatvárala a nepredložili ani návrhy kúpnych zmlúv adresovaných zisteným známym vlastníkom, a to z dôvodu veľkého

počtu pôvodných vlastníkov a vysokých nákladov na ich zhotovenie s tým, že návrhy kúpnych zmlúv budú zaslané až po doriešení existencie zmluvy o dočasnom užívaní pozemkov. Podľa prvostupňového správneho orgánu i podľa žalovaného nepredložením zmluvy o dočasnom užívaní pozemkov nebola splnená podmienka ustanovená v § 2 ods. 1 zákona č. 64/1997 Z. z. o užívaní pozemkov v zriadených záhradkových osadách a vyporiadaní vlastníctva k nim v znení neskorších predpisov (ďalej aj „zákon č. 64/1997 Z. z.“), keď predložené doklady nenahrádzajú zmluvu o dočasnom užívaní pozemkov.

Krajský súd v zásade sa stotožňuje s názorom žalovaného svoje rozhodnutie odôvodnil ustanovením § 2 ods. 1 zákona č. 64/1997 Z. z., keď v konaní nebolo sporné, že záhradková osada Č. bola zriadená do 24.6.1991 (čo je prvá podmienka zákonnej definície pojmu zriadená záhradková osada), nebola však splnená druhá zákonná podmienka, t. j. existencia zmluvy o dočasnom užívaní pozemkov. Ani podľa názoru krajského súdu splnenie uvedenej druhej zákonnej podmienky nemožno preukázať spôsobom navrhovaným žalobcami, t. j. územnými rozhodnutiami vydanými vtedajšími orgánmi štátnej správy, resp. pridelením poľnohospodárskej pôdy do dočasného užívania záhradkovej osady podľa vládneho nariadenia č. 50/1955 Zb. (rozhodnutie odboru poľnohospodárstva, vodného a lesného hospodárstva MsNV v Košiciach zo dňa 27.4.1970). Nesplnenie druhej zákonnej podmienky pre akceptáciu žalobcu v 1. rade ako záhradkovej osady zriadenej v súlade s § 2 ods. 1 zákona č. 64/1997 Z. z. aj podľa názoru krajského súdu nemožno ospravedlniť ani skutočnosťou, že v čase vzniku tejto záhradkovej osady sa zmluvy o dočasnom užívaní pozemku neuzatvárali, nakoľko ide o hmotnoprávnu podmienku, ktorá musí byť splnená v záujme toho, aby záhradková osada mohla byť kvalifikovaná ako zriadená záhradková osada v zmysle § 2 ods. 1 zákona č. 64/1997 Z. z., pričom ustanovenie § 2 ods. 1 zákona č. 64/1997 Z. z. neumožňuje pre akceptáciu zriadenej záhradkovej osady zohľadniť ani pridelenie nevyužitej nepoľnohospodárskej pôdy do bezodplatného obhospodarovania osobám alebo organizáciám v zmysle § 25 vládneho nariadenia č. 50/1955 Zb. o niektorých opatreniach na zabezpečenie poľnohospodárske výroby (rozhodnutie MsNV v Košiciach zo dňa 27.4.1970). V tejto súvislosti krajský súd dodal i to, že z návrhu na začatie konania zo dňa 11.4.2007 a k nemu pripojených podkladov vrátane geometrického plánu nie je zrejmé, či návrh na vyporiadanie vlastníctva k pozemkom v predmetnej záhradkovej osade sa vzťahoval aj na pozemky, ktoré boli predmetom tohto rozhodnutia.

Podľa názoru krajského súdu ani z uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. Rks 8/02, Nds-SŽ 20/02 zo dňa 30.7.2003, ktorým bolo rozhodnuté o negatívnom kompetenčnom konflikte medzi Krajským súdom v Bratislave a Krajským úradom v Bratislave nevyplýva, aby splnenie hmotnoprávnej podmienky existencie zmluvy o dočasnom užívaní pozemkov bolo možné dosiahnuť aj iným než zmluvným právnym aktom.

Ani podľa názoru krajského súdu neboli splnené zákonné podmienky pre začatie konania v zmysle § 7 zákona č. 64/1997 Z. z., a preto boli splnené podmienky pre zastavenie konania podľa § 30 ods. 1 písm. d/ zákona o správnom konaní.

Náhradu trov konania žalobcom prvostupňový súd nepriznal s poukazom na ustanovenie § 250k ods. 1 OSP.

Proti tomuto rozsudku podali žalobcovia v zákonnej lehote odvolanie domáhajúc sa jeho zrušenia alebo zmeny a zrušenia žalobou napadnutého rozhodnutia správneho orgánu prvého stupňa a vrátenia veci s vyslovením právneho názoru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vo veci záhradkárskych osád zriadených do 24.6.1991, aj pred účinnosťou zákona č. 50/1976 Zb..

Namietali, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1, písm. c/, e/, g/ a h/, OSP, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, pretože súd prehliadol, že žalovaný a správny orgán I. stupňa nepostupovali v konaní v úzkej súčinnosti s účastníkmi konania a inými osobami, ktorých sa konanie týkalo a nedal im príležitosť, aby mohli svoje práva a záujmy účinne obhajovať, najmä sa vyjadriť k podkladu

rozhodnutia, a uplatniť svoje návrhy a účastníkom a iným osobám, ktorých sa konanie týka, správne orgány neposkytli pomoc a poučenia, aby pre neznalosť právnych predpisov neutrpeli v konaní ujmu a z dôvodu, že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, ak sa súd s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. Rks 8/02, Nds-SŽ 20/02 zo dňa 30. júla 2003, na ktoré žalobcovia poukazovali, vysporiadal len tak, že tvrdenie žalobcov z neho nevyplýva, pričom podľa ktorého rozhodnutia splnenie hmotnoprávnej podmienky existencie zmluvy o dočasnom užívaní pozemkov je možné dosiahnuť aj iným než zmluvným spôsobom.

Žalobcovia zastávajú názor, že ak v čase vzniku predmetnej záhradkárskej osady sa zmluvy o dočasnom užívaní pozemku neuzatvárali, keďže osada vznikla pred účinnosťou zákona č. 50/1976 Zb., ktorý až vymedzil pravidlá pre umiestnenie záhradkárskej osady, tak potom skôr by malo dôjsť k legalizácii takejto záhradkárskej osady, čomu svedčia rozhodnutia k tomu príslušných správnych orgánov – výpis z uznesenia Rady ONV č. 752-10/8 zo dňa 10.8.1962 a ostatné následné rozhodnutia pripojené k návrhu na začatie konania a označené a strane 5 v druhom odstavci, v týmto odvolaní napadnutom rozsudku súdu I. stupňa.

Žalobcovia sa domnievajú, že z princípu spravodlivosti vyplýva, že ak v zákone č. 64/1997 Z. z. absentuje formálne právna úprava, ktorá by pokryla všetky prípady vzniku záhradkárskych osád a teda nie len tie osady zriadené na pozemkoch, ku ktorým bola uzavretá zmluva o dočasnom užívaní pozemku medzi SZZ alebo jeho organizačnou zložkou alebo jej členom a poľnohospodárskou organizáciou, ktorej svedčilo právo uvedené pod písm. a/ až e/ § 2 ods. 1 zák. č. 64/1997 Z. z., tak potom nie je namieste prísne formalistický prístup súdu pri výklade tohto zákonného ustanovenia.

Vyslovili presvedčenie, že Najvyšší súd Slovenskej republiky aj na základe svojho uznesenia č. Rks 8/02, Nds-SŽ 20/02 zo dňa 30.7.2003 podá taký výklad tohto zákona č. 64/1997 Z. z., ktorý bude v súlade s princípom spravodlivosti a teda tak, aby tento výklad nemusel podávať ústavný súd prípadne Európsky súd pre ľudské práva.

Žalovaný odvolací návrh nepodal.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“) ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, v rozsahu a v medziach podaného odvolania (§ 246c ods. 1 veta prvá a § 212 ods. 1 OSP), odvolanie prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 a § 214 ods. 2 v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP) a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcov nie je možné priznať úspech.

Predmetom správneho konania bolo rozhodnutie o nároku žalobcov podľa zákona č. 64/1997 Z. z. o užívaní pozemkov v zriadených záhradkových osadách a vyporiadaní vlastníctva k nim.

Poľnohospodárske využívanie pozemkov v záhradkových osadách je dôsledkom predovšetkým historického vývoja riešenia otázok súvisiacich s vlastníctvom k pôde najmä oddelenie vlastníckeho a užívacieho práva vlastníkov pozemkov. Z obdobia socializmu sa zachoval pomerne komplikovaný právny režim záhradkových osád, ktoré boli zriaďované na pôde odovzdanej zložkám Slovenskému zväzu záhradkárov do nájmu a na takýchto pozemkoch si zriadili záhradkári chaty, vodovody, prístupové cesty a investovali do pôdy, niekedy výsadbou a vlastnou prácou. Vlastníctvo k týmto pozemkom zostalo pôvodným vlastníkom a zákon o pôde osud pozemkov neriešil, pričom užívanie záhradkami ponechal. Vznikali tak početné spory o uvoľnenie týchto pozemkov. Tieto otázky riešil až zákon č. 64/1997 Z. z.. Záhradkové osady sa budovali v rámci záhradkárskeho zväzu a potom aj územným plánovaním podľa stavebného zákona č. 50/1976 Zb. v znení neskorších predpisov. Zákon č. 64/1997 Z. z. upravuje novým spôsobom režim užívania pôdy a určuje režim aj nájomného vzťahu, ale hlavne postup okresných úradov, vlastníkov pozemkov v týchto zriadených osadách, nájomcov a užívateľov pozemkov v osadách a upravuje postup Slovenského pozemkového fondu v konaní o pozemkových úpravách, a to na účely vyporiadania vlastníctva k pozemkom v týchto osadách. Celý systém usporiadania pomerov

v záhradkovej osade je vybudovaný na princípe pozemkových úprav.

Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 64/1997 Z. z. tento zákon upravuje užívanie pozemkov v zriadených záhradkových osadách na základe nájomného vzťahu zriadeného týmto zákonom (písm. a/) a postup okresných úradov, vlastníkov pozemkov zriadených v záhradkových osadách (ďalej len „vlastníci“), nájomcov a užívateľov pozemkov zriadených v záhradkových osadách a Slovenského pozemkového fondu v konaní o pozemkových úpravách podľa osobitného predpisu (ďalej len „konanie“) na účely vyporiadania vlastníctva k pozemkom zriadeným v záhradkových osadách (písm. b/).

Pojem zriadená záhradková osada je definovaný v ustanovení § 2 ods. 1 zákona č. 64/1997 Z. z., podľa ktorého zriadenou záhradkárskou osadou sa rozumie záhradková osada zriadená do 24. júna 1991 na pozemkoch, ku ktorým bola uzavretá zmluva o dočasnom užívaní pozemku medzi Slovenským zväzom záhradkárov alebo jeho organizačnou zložkou alebo jej členom a poľnohospodárskou organizáciou alebo inou organizáciou, ktorá k pozemku mala

- a) právo správy,
- b) právo družstevného užívania,
- c) právo náhradného užívania,
- d) právo užívania na zabezpečenie výroby,
- e) iné užívacie právo.

Len záhradková osada, ktorá spĺňa definičné znaky uvedené v § 2 ods. 1 zákona č. 64/1997 Z. z. je záhradkovou osadou, ktorej členovia si môžu nárokovať usporiadanie vzťahov k pozemkom podľa zákona č. 64/1997 Z. z..

Taktiež podľa § 7 ods. 1 zákona konanie sa začína na návrh nadpolovičnej väčšiny užívateľov, ktorí užívajú nadpolovičnú výmeru plochy a prislúchajúci podiel z výmery spoločných pozemkov a ktorí preukázali, že vlastníci odmietli k týmto pozemkom uzavrieť kúpnu zmluvu s návrhom ceny najmenej vo výške náhrady uvedenej v § 11, alebo že vlastníci sa k návrhu kúpnej zmluvy nevyjadrili.

Z citovaného zákonného ustanovenia nesporne vyplýva, že aj návrh na začatie konania podľa § 764/1997 Z. z. môže podať iba kvalifikovaný subjekt.

Kvalifikácia žalobcu sa určuje počtom „nadpolovičná väčšina užívateľov“ a to tých užívateľov, ktorí preukážu, že vlastníci s nimi neuzatvorili kúpnu zmluvu k užívaným pozemkom. Teda ďalšou hmotnoprávnou podmienkou návrhu, ktorá musí byť splnená pri jeho podaní t. j. v čase začatia konania teda je, aby navrhovatelia (nadpolovičná väčšina užívateľov) preukázali, že vlastníci odmietli k týmto pozemkom uzavrieť kúpnu zmluvu s návrhom ceny najmenej vo výške náhrady uvedenej v § 11 zákona č. 64/1997 Z. z., alebo že vlastníci sa k návrhu kúpnej zmluvy nevyjadrili.

Z obsahu súdneho spisu, ktorého súčasťou je aj administratívny spis žalovaného, je zrejmé, že záhradková osada Č. bola síce zriadená do 24.6.1991, avšak žalobcovia nevedia preukázať existenciu zmluvy o dočasnom užívaní pozemku, čo uviedli už v samotnom návrhu na začatie administratívneho konania. Pokiaľ žalobcovia odvodzujú vznik záhradkovej osady od uznesenia Rady ONV v Košiciach č. 752/1962 o zriaďovaní záhradkových osád v Košiciach, rozhodnutia ONV odboru výstavby č. 7482/62 z 28.8.1962, rozhodnutia odboru poľnohospodárstva, vodného hospodárstva a lesníctva ONV v Košiciach č. j. 3842/68 z 3.6.1968, rozhodnutia ONV odboru poľnohospodárstva Košice č. 866/70 z 27.4.1970 a geometrického plánu 10687793-021/98, aj podľa názoru odvolacieho súdu tieto rozhodnutia a ani geometrický plán nemožno považovať za dohodu o dočasnom užívaní v zmysle § 2 zákona č. 64/1997 Z. z. a nemôžu ani nahradiť zmluvu o dočasnom využívaní pozemkov, existencia ktorej je zákonnou hmotnoprávnou podmienkou

zriadenia záhradkovej osady v zmysle § 2 ods. 1 zákona č. 64/1997 Z. z..

Obsahom spisového materiálu bolo tiež preukázané, že žalobcovia nespĺnili ani podmienku na začatie konania podľa § 7 ods. 1 zákona č. 64/1997 Z. z, keď nepredložili návrhy kúpnych zmlúv dôvodiac tým, že pre veľký počet vysokých nákladov tieto budú zasielať po doriešení neexistencie zmluvy o dočasnom užívaní pozemkov (doplnenie podania zo dňa 11.4.2007).

Zo žiadneho ustanovenia zákona č. 64/1997 Z. z. však nevyplýva, že by tieto podmienky mohli byť splnené dodatočne v priebehu konania (resp. po uplynutí lehoty na odstránenie väd podania) a že by tým nedostatky návrhu mohli byť konvalidované, ako sa mylne domnievajú žalobcovia.

Podľa § 30 ods. 1 písm. d/ správneho poriadku správny orgán konanie zastaví, ak účastník konania na výzvu správneho orgánu v určenej lehote neodstránil nedostatky svojho podania a bol o možnosti zastavenia konania poučený.

Zastavenie konania je jednou z foriem, ktorou sa správne konanie uzatvára konečným spôsobom. Dochádza k nemu v prípadoch ustanovených v správnom poriadku alebo v osobitných zákonoch z dôvodov, ktoré bránia pokračovať v konaní. Pri zastavení konania je správne konanie skončené skôr, než sa dospeje k meritórnemu rozhodnutiu vo veci samej. Keďže dôvody na zastavenie konania sú vymedzené taxatívne, ak sú splnené zákonné podmienky, správny orgán nemá inú možnosť. Voľná úvaha je v podstate vylúčená.

Súčasná platná právna úprava zastavenia konania je koncepčne novým riešením a pokrýva všetky potenciálne prípady, ktoré prichádzajú do úvahy. Výpočet dôvodov na zastavenie konania uvádzaných v správnom poriadku je taxatívny a nemožno ho rozširovať. Iný dôvod na zastavenie konania by mohol upraviť iba osobitný zákon.

Zastaviť správne konanie možno v ktoromkoľvek štádiu prvostupňového alebo druhostupňového konania. Najčastejšie však k nemu bude dochádzať v počiatkových štádiách konania, keď správny orgán skúma, či sú splnené podmienky, za ktorých vo veci môže konať. Ak správny orgán dospeje k záveru, že tu existuje niektorý z dôvodov na zastavenie konania, toto konanie obligatórne zastaví.

Podľa § 19 ods. 3 správneho poriadku pokiaľ podanie nemá predpísané náležitosti, správny orgán pomôže účastníkovi konania nedostatky odstrániť, prípadne ho vyzve, aby ich v určenej lehote odstránil; súčasne ho poučí, že inak konanie zastaví.

Správny poriadok rozlišuje:

- a) všeobecné náležitosti podania,
- b) špeciálne náležitosti podľa príslušných ustanovení správneho poriadku,
- c) ďalšie náležitosti podľa osobitných právnych predpisov (§ 19 ods. 2 veta druhá správneho poriadku).

Neoddeliteľnou súčasťou podania sú prílohy, ktoré preukazujú splnenie podmienok hmotnoprávných predpisov nevyhnutných na priznanie oprávnenia, prípadne určenie právnej povinnosti. Konkretizáciu príloh obsahujú ustanovenia osobitných hmotnoprávných predpisov, spravidla zákonov.

Odstraňovanie nedostatkov podania je konkretizáciou zásady úzkej súčinnosti správneho orgánu s účastníkmi konania. V jednoduchých prípadoch správny orgán v súčinnosti s účastníkom konania odstráni nedostatky podania bezodkladne. V ostatných prípadoch na ich odstránenie vyzve, pričom mu na tento účel určí primeranú lehotu. Zároveň ho poučí, aké dôsledky môže mať neodstránenie nedostatkov pre ďalší priebeh konania.

Až do uplynutia lehoty určenej na odstránenie nedostatkov podania správny orgán rozhodne o prerušení konania (§ 29 správneho poriadku).

Nové znenie § 30 správneho poriadku má v súčasnosti kogentný obsah: v prípade, ak nedostatky podania nebudú v určenej lehote odstránené, správny orgán konanie podľa § 30 ods. 1, písm. d/ zastaví.

Správny orgán prvého stupňa podľa vyššie citovaných ustanovení a uvedených zásad postupoval. Žalobcom vo výzve na doplnenie podania zo dňa 17.7.2007 poskytol náležité poučenie, ako majú svoje podanie doplniť, poučil ich aj o následkoch nedoloženia požadovaných dokladov a rozhodnutím zo dňa 17. júla 2007 č. 2007/01182-10/Ht. v súlade s ustanovením § 29 správneho poriadku konanie prerušil.

Zo spisového materiálu žalovaného ako aj z obsahu súdneho spisu vyplynulo, že žalobca ani nerobí sporným, že zákonom stanovené podmienky obsahových i formálnych náležitostí návrhu pri jeho podaní zo dňa 11.4.2007 splnené neboli a ani na výzvu správneho orgánu ich žalobcovia doklady, ktoré sú hmotnoprávnou podmienkou konania podľa § 7 zákona č. 64/1997 Z. z., nedokázali predložiť. Táto skutočnosť sama o sebe, ako to aj uviedol krajský súd v odôvodnení napadnutého rozsudku, bola dôvodom, že konanie na správnom orgáne bolo zastavené. Preto námietky žalobcov vznesené v odvolaní týkajúce sa väd konania neobstoja.

Vzhľadom na uvedené sa odvolací súd stotožnil so skutkovými a právnymi závermi krajského súdu, uvedenými v odôvodnení rozsudku, ktoré považuje za úplné a vecne správne a nepovažuje za potrebné na nich nič meniť, len ich doplnil o skutočnosť, že žalobcovia na výzvu správneho orgánu nepredložili ani kópie návrhov kúpnych zmlúv odoslané všetkým zisteným známym vlastníkom, čím nebola splnená aj ďalšia podmienka začatia konania ani podľa § 7 č. 64/1997 Z. z..

Na uvedenom závere nič nemení ani obsah podaného odvolania, pretože neobsahuje také nové tvrdenia a dôkazy, ktoré by mohli niečo zmeniť na skutkových zisteniach a záveroch rozhodnutia krajského súdu.

Pokiaľ žalobcovia počas konania ako aj v odvolaní poukazovali na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vo veci sp. zn. Rks 8/02, Nds-SŽ 20/02 z 30. júla 2003 a vytýkali prvostupňovému súdu, že s týmto rozhodnutím sa vysporiadal len tak, že tvrdenie žalobcov z neho nevyplýva, odvolací súd k tomu uvádza, že predmetom konania vo veci Rks 8/02, Nds-SŽ 20/02 bolo vyriešenie kompetenčného konfliktu medzi správnym orgánom a súdom. Ak najvyšší súd v odôvodnení tohto rozhodnutia nad rámec riešeného kompetenčného konfliktu riešil aj iné otázky vyplývajúce zo zákona č. 64/1997 Z. z., toto odôvodnenie nie je záväzné, pričom v rozhodovacej praxi Najvyššieho súdu Slovenskej republiky išlo o ojedinelé rozhodnutie, ktoré bolo neskoršími rozhodnutiami ako aj judikatúrou Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a Ústavného súdu Slovenskej republiky prekonané (pozri napr. rozsudky Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2 SžoKS 87/2005, sp. zn. 2 SŽ-o-KS 242/2004 či nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 230/03 z 31. marca 2004).

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací s poukazom na závery uvedené vyššie nepovažoval námietky žalobcov uvedené v odvolaní proti rozsudku krajského súdu za právne relevantné, také, ktoré by mohli ovplyvniť posúdenie danej veci. Preto stotožniac sa s právnym posúdením veci krajským súdom vychádzajúc z dôvodov odvolania napadnutý rozsudok Krajského súdu v Košiciach podľa § 250ja ods. 3 veta druhá a § 219 ods. 1, 2 OSP potvrdil ako vecne správny.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1

a § 142 ods. 1 OSP s poukazom na § 250k ods. 1 a § 250ja OSP, pretože žalobcovia v súdnom odvolacom konaní úspech nemali a žalovaný si v odvolacom konaní náhradu trov konania neuplatnil, ani mu trovy tohto konania nevznikli.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave, dňa 11. februára 2009

**JUDr. Jana Baricová, v. r.
predsedníčka senátu**

Za správnosť vyhotovenia:
Peter Szimeth